

SLAVOMÍR SUJA & LENKA SUJOVÁ

Posledná vojna

Príchod Plieniteľov

VYDALO MEA2000 s. r.
© Všetky autorské práva sú vyhradené
ISBN 978-80-560-0470-8

Slavomír Suja a Lenka Sujová

Posledná vojna: Príchod Plieniteľ'ov

Technická spolupráca: Kliment Marian, Čengelová Mária
Edícia: MEA 2000 o. z. - Mladá Éra Autorov nového tisícročia
Rok vydania: 2023

© Autorské práva vyhradené
ISBN 978-80-560-0470-8

Pod'akovanie

Naše slová plné vďaky patria Vám všetkým vážení čitatelia. Takisto špeciálne pod'akovanie patrí manželke, Lenke Sujovej, ktorá postrehmi ale aj názormi prispela výrazne pre vznik tejto knihy. Takisto spomeniem aj vydavateľstvo MEA2000. Bez neho by ste nečítali riadky tejto knihy.

Nájdete nás na týchto odkazoch Slavo Suja

Akáša: Jemno hmotné záležitosti astrálnych sfér

Prequelovú poviedku s názvom Transformácia Lospora v nádej života nájdete na fb skupine.

OBSAH

Podakovanie.....	3
Prológ	5
Prvá kapitola.....	45
Druhá kapitola	121
Tretia kapitola.....	200
Štvrtá kapitola.....	247
Piata kapitola	295
Šiesta kapitola	319
Siedma kapitola	362
Ôsma kapitola.....	426
Deviata kapitola	474
Desiata kapitola	532
Jedenásta kapitola.....	582
Dvanásta kapitola	659
Epilóg	702
Charakterizácia postáv	708

Prológ

Srdce kozmu

Vzdialená galaxia.

*Vesmír, ako čierna plachta pokrytá drobnými
diamantmi. Každý z nich je hviezda, žiariaca svojím
svetlom. No medzi nimi prázdnota a tma. Boli to
bariéry a hranice oddeľujúce mnohé civilizácie. Každá
z nich osamelá a tajomná. Prežívali príbehy plné
strachu a zvedavosti, túžby a neistoty, objavovania a
skrývania. Kozmos plný života a neznáma. Veľká a
temná hádanka bez riešenia. Nič sa nedalo urýchliť ani
preskočiť. Večná a statická realita. No potom sa stalo
niečo neuveriteľné.*

V jednej z najodľahlejších galaxií sa nachádzala malá planétka obývaná pokojnou civilizáciou. Planéta patrila k živým organizmom. Dlho spala, občas pozorovala svojich obyvateľov. Rasa žila v harmónii s prírodou a vesmírom. Nemali žiadne konflikty ani ambície. No jedného dňa sa im zjavila zvláštna vízia. Videli obrovskú pyramídu zo špeciálnych kameňov. Disponovali schopnosťou akumulovať energiu zo slnka. Na vrchole pyramídy umiestnili najväčší kameň. Srdce Kozmu. Z neho vychádzal jasný lúč žiary smerujúci do neba. Sen odhalil aj miesto kde obyvatelia nájdu všetko potrebné. Materiál, plány, nákresy.

Vízia je taká silná a presvedčivá, že ľudia sa rozhodli ju napodobniť. Našli jaskynné komplexy.

Po prehladaní našli nástroje na stavbu. Začali zbierať a spracovávať kamene podľa vzoru z vízie. Vytvorili technológiu z technických nákresov.

*Pracovali s nadšením a oddanosťou. Dennodenne.
Dôverovali vedomiu zeme. Nekládli otázky, hoci
nerozumeli cieľu. Cítili, že robia niečo dôležité a
vznešené.*

*Nakoniec pyramídu dokončili. Zhromaždili sa okolo
nej. Spustili procesy odhalením Srdca vesmíru
slnečným lúčom.*

*Srdce začalo mimoriadne intenzívne žiariť a pulzovať.
Jeho lúč jasou sa zosilnel a rozšíril. Deformoval
priestor okolo seba. Jednotný národ spieval nadšením.
Spev utíchol. Každá myseľ zažívala zvláštne vízie.
Strhávanie závoja vnímania časopriestoru.*

*Individuálne aj kolektívne prežili minulosť, súčasnosť i
budúcnosť v jednej sekunde. Videli svojich predkov i
potomkov. Zasiahli emócie radosti, smútku, úspechu aj
zlyhania. Akoby sa pozreli do zrkadla svojej duše.
Nestihli už v tej agónii reagovať. Srdce Vesmíru zalialo
ohromnou žiarou celý povrch.*

Životné formy na planéte okamžite vyparili svoju existenciu. Masívna vlna. Všetko zničené a pohltené ohňom. V ďalšom okamžiku oheň stuhol. Vznikli biele žili kryštálu. Postupovali, s'á živé veľmi rýchlo. Spájali sa navzájom. Atmosféra rovnako reagovala. Hrubka neustále narastá.

Nová podoba planéty. Metamorfóza.

Vnútro vyžarovalo intenzívne teplo a svetlo. Zmena na hviezdu začala v samotnom jadre. Okamih. Žmurknutie kým aj povrch zmenil celú štruktúru. Jedine kryštalická bariéra udržiava ohromné sily prírody. V jednom krátkom momente prešla hviezda všetkými svojimi štádiami. Bola to evolúcia a transformácia. To bol jej životný cyklus. Príbeh života. Nakoniec hviezdny kryštál zvýšil povrchový jas.

Po pár bliknutiach živá planétka skolabovala. Zmenila svoju formu na bielu dieru. Jasný kužeľ svetla vrhal do priestoru silné záblesky.

Planéta po premene nezomrela. Prešla do inej formy existencie. Stala sa živlom. Prírodnou nespútanou silou. Už viac nebola obmedzená pravidlami živých planét. Poznala minulosť, súčasnosť a budúcnosť univerza. Všetky jeho tajomstvá.

Srdce Vesmíru.

Nastal čas rozpovedať svoj príbeh.

Stala sa súčasťou všetkých častíc, vln aj vlákien v univerze. Obklopila všetku hmotou a energiu. Poslala signál. Správu, zloženú z kvantových stavov a informácií. Informáciu, zakódovanú do svetla a gravitácie. Posolstvo, odkaz sa šíri rýchlosťou záblesku po celom univerze ku každej rase.

„Som Posol. Ešte o tom neviete ale Univerzum je živý organizmus. Od najmenších bytosti až po tie planetárne. Áno sú živé planéty. Ich život je väčšinu času spánok. Občas na krátko prebudenie. Sú to samostatné bunky. Niektoré voľne plávajú vesmírom. Iné sú v skupinách rozmiestnené v priestore. To je aj môj pôvod.

Lenže línia histórie odkiaľ pochádzam bola temnejšia. Rasy proti sebe bojovali, podliehali nebezpečnej sile Plieniteľov. Ten druh je, sťaby choroba. Rozšírili sa celým systémom dráh. Plienili, zotročovali, požierali slabých.

Svety v ruinách zrodili nové civilizácie. Túžba po vojnách rástla priamo úmerne. Vesmír horel. Zanikal. Umieral.

Nanešťastie medzi živými planétami sú zákony. Zásah do okolností, prezradenie našej existencie. Alebo aj spôsobenie zániku tvorov.

Tieto činnosti boli zakázané. Trestom bolo odobratie energie pre bdely stav. Vtedajšia situácia ma prinútila radšej spať. Bolelo ma vidieť utrpenie. Trýznil pocit bezmocnosti.

V istom okamihu môj spánok prerušil ohromný konflikt rás neďaleko mňa. Zbrane akými disponovali mali neobvyklé energetické odtlačky. Potenciálne mohli spolu spôsobiť zánik celého kozmu.

Situácia sa však zvrtila. Dráhy striel dvoch deštrukcii sa stretli v neďalekej živej hmlovine. Sila ju zabila ale ešte predtým vydala tá nádhera žiarivé tsunami.

Koráby aj posádky zanikali. Nezvyčajné materiály použité na výstavbu vytvárali reakciu. Všetka tá sila ma zasiahla. Zmenila celú moju podstatu.

Keď procesy utíchli získavam dar. Možnosť poslať myseľ do rôznych časov svojho bytia. Ba čo viac ovládať činy toho okamihu. Nejakú chvíľu mi trvalo porozumieť všetkým zmenám.

*Nevyužívam hneď nadobudnuté schopnosti. Váham.
Porušiť zákony živých planét. Vytvoriť priestor kde
život rozkvitne.*

*Samozrejme druhá možnosť. Vznikla potreba dôsledne
naplávať všetky kroky. Nájsť okamih kedy obe línie
mali spoločný smer. Zabezpečiť neplatnosť
planetárnych príkazov na moju bytosť. Bdelosť je
vzácnny stav. Navyiac pri potrebe plánovania.*

*Pár krát zlyhanie. Opakovanie časových úsekov. Až
napokon krok za krokom úspech. Vzniká spojenie
môjho vedomia s rasou na povrchu. Využívam
pozostatky minerálov po strete zbraní. Hoci to bude
budúcnosť, tie fragmenty prešli každým časom. Akoby
existovali už pri zrode.*

*Počas spánku tiel počas cyklov dna a noci mi
dovoľoval manipulovať nimi. Skrz ruky maličkých
tvorov vytváram schémy, nákresy, inštrukcie,
technologické postupy.*

Napokon nastal čas vložiť im posledný impulz. Stavbu. Transformačné zariadenie. Bohužiaľ pre dobro priestoru je nutné obetovať jednotlivca. Netušili, ako bude fungovať srdce vesmíru.

Dôležitá je premena. Konečná forma biela diera. Prírodný jav nesmiernej sily. Mimo zákonov tohto univerza. Existencia na prahu mnohých vesmírov. Preto teraz vysielam. Obmedzený limit dvadsať sedem svetelných rokov. Bezpečnostné opatrenie proti získaniu informácií Plieniteľmi. Už existujú. Stále však drancujú svoj pôvodný svet. Sprava ten svet dosiahne okrajovo. Tesne.

Zostane z nej len fragment. Po tom čase nazbieram dostatok exotických častíc. Zmena na fantómovú planétu. Existencia mimo časopriestor, zákonov živých planét, hmlovín, hviezd.

Riad'te sa inštrukciami v posolstve. Podrobne ich zaznamenajte. Zjedno'te svoje druhy. Len tak prežijete."

Nad neobývanou planétou sa objavili vesmírne lode rôznych tvarov a veľkostí. Všetky mali na boku rôzne znaky svojich rás. Sú to odvážny cestovatelia.

Vyslanci, ktorí sa rozhodli nasledovať zvláštny signál z neznámeho zdroja.

Toto je dohodnuté miesto ich prvej porady. Neutrálna zóna. Oblasť kam nebolo nutné cestovať dlhé svetelné roky. Žiadni svedkovia.

Planéta pokrytá lesmi, modrými jazerami a bytosťami prírody. Mimoszemské národy neevidovali stopy civilizácie. Je to nepoznaný svet plný tajomstiev a možností.

Lode sa pomaly a opatrne blížili k neznámej planéte. Ich posádky sú plné napätia a nervozity.

Pred niekoľkými mesiacmi zachytili kozmický ľudia tajomný odkaz. Pochádzal z hlbín vesmíru. Keď ho dešifrovali, objavila sa pred nimi správa od bytosti zvanej Posol.

Oznam obsahoval mnohé informácie, inštrukcie, technologické postupy aj zariadenia. Entita tvrdila, že si pamätá línie histórie univerza, ktoré boli temné. Presiaknuté krvou. Ale okolností viedli k získaniu schopnosti odosielať vedomie do hmotnej schránky skrz čas. Vďaka tomu mohol poslať správu rasám, s potenciálom. Prorocká vízia plná poznania a nádeje. Posolstvo s prianím vytvorenia spojenectva. Niektoré civilizácie kozmu ignorovali správu zo strachu alebo pohrdania. Iné svety sa rozhodli zistiť viac a nadviazali kontakt s ostatnými príjemcami správy. Teraz sú tu, na exoticknej planéte s prírodným bohatstvom a životom. Skupina menších lodí sa odlúčila od zvyšku a smerovala k povrchu planéty. Na palubách viezli časti plošiny. Tie sa na mieste určenia spojili a vytvorili oválnu jednoposchodovú budovu.

Každú časť oddelili hermeticky, ale prepojili skrz systémy komunikátorov.

Navyše steny boli priehľadné, takže sa mimozemsky vyslanci videli. V strede budovy bola spoločná miestnosť s veľkou obrazovkou a mikrofónom.

Posádky z lodi vystúpili do svojich izieb a usadili sa.

Prítomná bola rasa Vegan. Oči s ťa dve žiarivé zafíry na oblohe. Bledá a priehľadná koža. Blue. Dalian so

vzhľadom humanoidom najbližšie. Plejadan, ktorý vyzeral akoby vesmírna obloha. Oči i koža hrali

všetkými farbami univerza. Drobný Grey so šedou

kožou, veľkými očami a zdanlivo bez kĺbov. Naproti bol jeho náprotivok vzdialená línia. Oproti nízkemu

vzrastu prvého, tento mal úctihodnú výšku. I ďalší zo zástupcov svetov mali zaujímavý vzhľad.

Od rasy Cinchet až po Siranov alebo Centaurou.

Pozerali sa na seba cez priehľadné steny. Skúmali sa navzájom. Sledovali nezvyčajný vzhľad či odlišné

zvyklosti. Niektorí zvedaví a priateľskí v uvoľnenej atmosfére. Ďalší dodržiavali vymedzené pravidlá.

Emisári čakali na začiatok stretnutia. Začalo naozaj veľkolepo. Na každej obrazovke zasvietil symbol zastupujúceho sveta. Prítomní prejavili vzájomnú úctu v stoji. Napokon prehovorili spoločne jedným hlasom bez odlišností. Cieľom je rovnocennosť.

„Prijmite dar priania hojnosti, ktorá vám umožní naplniť svoj plný potenciál a dosiahnuť svoje sny. Nech vás obklopuje prosperita, ktorá prichádza z hĺbky vašej bytosti. Poskytuje vám všetko, čo potrebujete na ceste k osobnému rastu a úspechu. Nájdite harmóniu v sebe samých. Rezonujte na vlnách celého vesmíru“.

„Všetci sme obdržali signál so správou. Správa adresovaná nám všetkým uvádza pokyny na vytvorenie tajného zoskupenia. Posol, ako sa predstavil zdroj,

poskytol cenné informácie na dlhé obdobie. Poskytol technologické koncepty aj smerovania akým spôsobom dosiahnuť pokojnú spoločnosť." - začal prvý príslušník rasy Vegan.

Prvý obdržali odkaz. Dešifrovali. Vytvorili výpočty pravdepodobnosti za aký čas získajú posolstvo ostatné svety.

„Sme otvorený myšlienke vytvorenia spojenectva. Skupiny" - odpovedal Dalian.

Potom pokračoval:

„Podľa nášho názoru je nutné prerozdelenie úloh.

Niektoré tu prítomné majú talent na technológiu.

Ďalšie zas vedia vytvárať konštrukcie v maximálnom utajení. Viacery máme skúsenosti s genetikou. Čo dodám bol základný predpoklad v správe Posla."

Chvíľu po týchto slovách je ticho. Každý uvažuje aký dielik skladačky si má zobrať. Napokon mlčanie prelomí Plejadan.

„ V istom bode asi budeme súhlasiť všetci. Avšak sú jednotlivci určite v každej rase so zameraním na iné oblasti. S týmto základom by sa dalo vytvoriť odbory.

Kombinované skupiny s konkrétnym cieľom. Takto bude zabezpečená nestrannosť. Naučíme sa uvažovať ako spojenci. Získame nadhľad. Možno prepojenie postupov pre vylepšenie. Len tak toto spoločenstvo môže presiahnuť veky."

Všetci súhlasili z múdrymi slovami Plejádana. To sa stalo základom pre prvotné znenie kódexu. Dohody členov. Tak vznikla utajená (rada) vesmírnych civilizácií. Svetov, ktoré hýbali udalosťami na základe správy od veľkého Proroka.

Orionec a dvaja Arkturiani sedeli v kontrolnej miestnosti vesmírnej stanice. Už nejaký čas pozorovali dáta z najnovších skúmaní organizmov. Výsledky sa presne zhodovali s informáciami od Proroka.

„Vieme, že sa živia elektrochemickými impulzmi a vylučujú látky prospešné pre telá hostiteľov. Zhodujú sa. Môžeme ich využiť na ochranu pred vesmírnou udalosťou?" - sumarizoval Orionec.

Dvojica Arkturianov sa na seba pozreli a potom na Orinoca.

„Ako by to mohlo fungovať?" - opýtal sa jeden z nich. Orionec vysvetlil:

„Treba zabezpečiť, aby sa mikroorganizmy vyskytovali v tele každého obyvateľa. Na planétach označených Poslom vzniká život. Aminokyseliny a stavebné prvky. Začnite tam. Implementujte vzorku do biologického bahna. Po veľmi dlhom čase budú mať rovnaký základ ale odlišné fungovanie. Prispôbia sa tamojšiemu životu. "

Dvaja Arkturiani sa zamysleli.

„Ale prečo do všetkých tých svetov. Nepotrebujeme len jeden?"

„Budú návradou. Cestičkou z omrviniiek.“ - odpovie Orionec.

Toto objasnenie stačilo. Arkturiani potom súhlasili s Orionovým návrhom. Spolu by tak mohli zabezpečiť prežitie mnohých civilizácií. Nebezpečná udalosť nastane. Podľa zákonitosti už nastala. Preto zaúradoval prorok. Ako dokázal odoslať signál je záhadou. Túto otázku riešili iný. Trojica sa spoločne pustila do plánovania ďalších krokov, ktoré by im umožnili dosiahnuť ich cieľ.

--- .. ---

Noiro, príslušník mimozemskej rasy Orion sedel sám v pozorovateľni. Na obrazovke sledoval pravekých ľudí. Kreslili. Do kameňa vrývali ich pohľad na hviezdy. Celkom to vystihli. Zároveň keď otočil hlavu videl riadenú explóziu ohromného pulzaru.

„Vykonaj analýzu. Informácie porovnať s odkazom tajomného. Začni úsekom päť m celá sedemnášť." - zadá parametre umelej inteligencii.

„Nájdená zhoda. Za dvadsaťpäť až tridsaťtisíc rokov udalosť ovplyvní túto planétu. Pri súčasnom vývoji je nepravdepodobné prežitie." - informuje počítač.

„Vykonaj výpočty ideálneho tvaru stavby. Tak, aby mohli v nich ukryť clony spolu s energetickou batériou." - rozmýšľa Noiro.

Pre systém UI musí voliť slová tak aby porozumela požiadavke. Kognitívna automatizácia je pripravená odpovedať.

„Podľa tvaru planéty, pohybu jej litosferických dosiek, tektonických platní odporúčam pyramidové stavby v rozmiestnení podľa vzorca. Vďaka podmienkam pretrvávajú veľmi dlho".

Z reproduktora na paneli prehovoril ďalší hlas.

" Vyžiadaný je tu. Ale dožaduje sa informácii".

*„Povoliť vstup. Nech ide do pozorovateľne.“ - odvetí
rázne s nechuťou Orionec.*

*Snád' si mladé ucho nečítalo spis? Mal na to sedem
dlhých rokov. Tol'ko trvá cesta rýchlym lodiam v
súčasnosti. Vtom do miestnosti vstúpil mladý muž,
príslušník rasy Arkturian.*

*„Prečo som bol priradený sem? Ja som skúšobný pilot.
Technik experimentálnych systémov, nie pozorovateľ.“
- pýtal sa Niarut zhurta.*

Pozorovateľ sa na neho otočil a odpovedal:

*"Presne pre Vaše nadanie stavať. Nábor jednotlivcov
ovplyvňuje aj samotný tajomný. Jeho želania. Určenie
členov Rady niektorých civilizácií. Oni udržujú krehkú
rovnováhu života. Ako však vieš, stabilita je krehká.
Netrvá navždy. Preto musíme byť efektívny."*

*Mladý Arkturian sa po chvíli zamyslel a potom sa
spýtal:*

„Prečo sme práve tento druh pravekých ľudí vybrali? Môžeme s istotou vedieť, že budú schopní udržať mier?“

Orionec naňho pozrel a po chvíli tajuplne odpovedal:

„Táto rasa má kombináciu sily, inteligencie a schopnosti taktizovať. Nie je v našom pláne medzi nimi udržať mier. Sám vidíš, že bojujú medzi sebou. Cieľ je vytvoriť komunitu tých najsilnejších. I keby to znamenalo stratu životov. Potreby spoločnosti prevládajú nad potrebami jednotlivca. Vlastnosti týchto sú kritické pri našich plánoch. V budúcnosti ich využijeme.“

Arkturian sa zamyslel nad tým, čo práve počul, a potom sa spýtal:

„Viete to? Ako môžeme mať takú istotu. Nepravdepodobnosť či to bude fungovať?“

Orion sa pozrel do Arkturianových očí:

„Kadiaľ si chlapče letel keď nemáš poznatky. Spis aj prednáška ohľadom tejto témy prebehla.“

„Sedemnásty sektor na dvanástu líniu. Dost' to hádzalo preto dlho nebol signál." - je odpoveď Niaruta.

„V tom prípade musíš pozrieť záznam." - oznámi Orionec.

Bez okolkov vydá príkaz. Priestor ovládol hologram. Začína sa zobrazenie fascinujúcej prednášky. Priestor sa ponára do tmy. Všetky oči prítomných sú upreté na hlavného genetického inžiniera civilizácie Grey. Jeho slová zaznievajú:

„Srdečne vítam všetkých na prednáške. Výskum odhalí genetické schopnosti symbiont-hostiteľ. Dnes vám predstavíme úžasné vylepšenia fyziológie vybranej humanoidnej rasy. Títo jedineční tvorovia vznikli spojením niekoľkých rás. Implementovaním úprav životného prostredia sa podarilo získať fascinujúce mutácie. Po zbavení sa prekážok spustili kolegovia očistu v období nazývanom "doba ľadová". Pred nami vznikla neistota, koľko druhov sa vyvinie do

požadovanej úrovne. Z piatich rás má len jedna všetky preferencie. V jej prípade sa naskytá priestor pre pokroky v oblasti genetického inžinierstva.

Pozdvihnutím dispozícii chceme docieľiť implementáciou symbiontických kolónií. V rôznych oblastiach tiel znamenajú rozdielne prejavy. Drobné organizmy geneticky modifikované . Následne implementované do celulárnych systémov, adresných väzív a orgánov."

Na pódiu sa zrazu rozsvieti veľká holografická obrazovka za chrbtom rečníka. Obrazovke odhaľuje text: - "Zmyslové schopnosti".

Vedec rasy Šedých vysokých pokynul k sformovaným trojrozmerným lúčom svetla. Upriamil pozornosť davu. „Začnime so zmyslovými schopnosťami. Prvou sadou vlastností, ktorú vám predstavím, sú zlepšené zmysli. Pozrite sa na obrazovku.

V rámci výskumu zmyslových tu patrí zrak, sluch, čuch a vnímanie tenšie. Zameranie na využitie

mikroskopických symbiotických zhlukov. Cieľom bolo obohatiť a rozšíriť vnímavosť senzitívnych celul. Títo

zospukenia boli dôkladne vybrané a následne implantované do receptorov. Požadované docielenie pôsobenia v synergii s prirodzenými vnímavými mechanizmami.

Špecializovanou úlohou je tesne spolupracovať s receptorovými proteínmi. Umiestnené na povrchu základných stavebných jednotiek. Modulovať funkcie pomocou komplexných vzájomných pôsobení. Táto transformácia zahŕňa rôzne biochemické mechanizmy. Vrátae naviazania na proteíny, aktivácie vnútrobunkových signálnych dráh. Takisto nesmiem zabudnúť na modifikácie bunečného prostredia. Symbiotické kolóny majú tendenciu ovplyvniť citlivosť stavebných senzorických jednotiek. Umožnia im detegovať a spracovávať širší spektrum podnetov.

S ohľadom na väčšiu presnosť a rozsah. V prípade zlepšenia zraku symbionty zvýšia schopnosť vnímavých buniek. Pridajú možnosť rozoznávať rôzne

vlnové dĺžky svetla. Tým môžeme dosiahnuť vylepšené rozlíšenie farieb. Zvýšená citlivosť na slabé svetelné podnety. Priblíženie objektu do mikroskopickej veľkosti.

V príklade sluchu môžu symbionty posilniť receptory vnímajúce zvukové vlny. Tým umožnia lepšie zachytenie aj interpretáciu zvukových signálov. Vďaka nim sa rasa stáva schopnou vnímať subtilné zvukové nuansy. Dokonca rozlišovať medzi rôznymi zvukovými frekvenciami.

Okrem toho mikrosymbionty získajú vplyv aj na iné zmyslové vlastnosti. Napríklad vďaka ich interakcii s bunkami pre pachy. Vtedy môže byť čuch vylepšený tak, že rasa je schopná rozpoznávať jemné a menej výrazné vône. Dokonca s väčšou presnosťou a

citlivosťou. Aj na chemickej úrovni okolia. Vnímanie tlaku môže byť zase posilnené prostredníctvom symbiontov. Ak interagujú so štruktúrami, zvyšujú citlivosť na jemné zmeny tlaku a vibrácie.

Výnimočné zlepšenia v oblasti zmyslových schopností sú výsledkom precízneho inžinierstva. Implementácie symbiontov do bunkových štruktúr konkrétnych tkanív a orgánov. Výsledkom je civilizácia, ktorá disponuje rozšíreným vnímavým rozsahom a zvýšenou citlivosťou voči podnetom, čo jej umožňuje objavovať a vnímať svet v úplne novom svetle".

Vesmírny tvor dohovoril. Ale ticho netrvalo dlho. Krátky moment kým za jeho chrbtom vzniklo oznámenie: - „Mutácie zlepšujúce tkanivá".

Chvilka ticha vypovedala o triedený myšlienok. Šedý vysoký tvor zároveň hľadal vhodné slová. Napokon pripravený začať prehovoril:

„Pri mutáciách sily, hustoty kostí a regenerácie sa mikroskopickí symbionti integrujú do bunčných štruktúr tkanív. Oni sú zodpovedné za fyziologické

vlastnosti. Týmto spôsobom majú moc symbionti ovplyvniť metabolizmus či proliferáciu buniek.

Výsledné posilnenie stavby kostry. Zvýšená hustota svalov a rýchlejšia regenerácia.

Mechanizmy účinku na spomínané fyziologické aspekty disponujú schopnosťou interagovať. Bunčné väzby vymieňajú informácie skrz receptory a špecifické molekulárne ovplyvnenie. Životné formy dokážu modulovať signalizačné dráhy aj metabolické procesy. Regulujú rast, remodeláciu a regeneráciu.

Pri integrácii do bunčných väzieb sa symbiontické kolónie podieľajú na regulácii expresie. Umožňujú

zvýšenie produkcie špecifických proteínov a faktorov rastu. Faktory kľúčové na tvorbu a posilnenie kostí. Súčasne ovplyvňujú bunecné procesy produkcie kolagénu a elastínu. Vrátae dôležitých proteínových zložiek. Dôsledkom interakcie mikroorganizmov so štruktúrami je zlepšenie integrity a odolnosti.

Zvýšenie hustoty tkaniva a rýchlejšia regenerácia poškodení tiel. Tieto adaptácie umožňujú dosahovať vynikajúcu fyzickú silu. Rovnako odolnosť, ako aj schopnosť rýchlo a efektívne zotaviť telo z poranení. Fenomén môžem použiť, ako príklad fascinujúcej symbiózy. Procesné činitele medzi mikroorganizmami a hostiteľmi, podporuje evolučný vývoj. Tu zaradím aj adaptáciu daného druhu".

Obrazovka zas zmenila svoje rozloženie. Tentoraz na nej skvel názov: - „Jedinečnosť“.

Muž znova chvíľu mlčal. Keď videl posledný zápis poznámok v obecnstve pokračoval:

„V príklade zriedkavých mutácií sú mikroskopické kolónie navrhnuté na vykonávanie špecifických úloh. Napríklad produkciu elektrických impulzov.

Generovanie frekvenčných tónov alebo emitovanie elektromagnetických pulzov. Organizmy sú umiestnené v špecializovaných žľazách. Genetické úpravy im udeľujú privilégium produkovať a využívať dodatočné prejavy.

Celková integrácia mikrosymbiózy do tela jednotlivcov predstavuje komplexný proces. Celkovo vyžaduje presné makrogenetické a biochemické inžinierstvo.

Modifikácie zahŕňajú zmenu ich genómu. Úpravy poskytujú produkciu špecifický zameraných biologicky aktívnych látok. Interakciu s bunkovými viazaniami a prispôsobenie sa prostrediu hostiteľa.

Tento postup vývoja schopností pomocou súžitia je aktívnym výskumom. Experimentálna neprehľadná

oblasť v genetickom inžinierstve a biovedach. Kolegovia vedci a genetickí inžinieri usilujú o lepšie porozumenie. Učíme sa z interakcií symbiotických zoskupení a hostiteľom. Prinášame ďalšie vylepšenia tejto technológie. Predpokladáme do budúcnosti ešte účinnejšie a pokročilejšie mutácie.

Výskumy naznačujú, rozvoj týchto nadaní u jednotlivcov. Čiastočne determinovanou genetickou predispozíciou či ovplyvnené náhodnými faktormi. Zdá sa, že niektoré aspekty sú viazané na špecifické dedičné varianty. Do zaradenia patria zdedené či prenášané z generácie na generáciu. Varianty predurčia rozvinutie mutácií. Napriek tomu, samotné pridelenie konkrétnych predispozícií jednotlivcom je zložitý proces. Ovplyvnený významnou zložkou náhody. Po implantácii kolónií sa integrácia do bunkových súborov, genetických mechanizmov tela bude líšiť. Navyše od jednotlivca k jednotlivcovi. Rôzne faktory, genetickej variability.

Životné prostredie, interakcie s mikroorganizmami, ovplyvnia dispozície.

Takisto je dôležité zdôrazniť, že vzniknú náhodné obmeny. Bez pozitívneho výsledku. Prirodzený vývoj aj adaptácia organizmov je dlhodobý priebeh. Prináša aj nevýhody a nežiaduce účinky. Preto genetickí inžinieri a vedci neustále hľadajú ideálny výsledok.

Základ spočíva v testovaní, hodnotení a optimalizácii výsledkov modifikácií. Cieľene minimalizovať riziká.

Dosiahnuť žiaduce výsledky.

Celkovo pridelenie týchto vlastností poznačuje kombinácia zdedených faktorov. Preto je zabezpečená pestrosť ale aj rozmanitosť uprostred jednotlivých jedincov. Kombinácia dedičných predispozícií a náhodných elementov prispieva k pútavej ba možno aj jedinečnej evolúcii."

Z davu poslucháčov zaznela otázka.

„V dokumentoch vidím záznam o neefektivite. Avšak v telách už isté základy sú. Vysvetlite.“

„Áno. Schránky disponujú enzýmom na základe ktorého môžeme stavať. Zatiaľ implementované nemá prejav. Prospech v ohľade na budúce aktivity.

Civilizácia potrebuje vyčistiť. Zveľadiť gény. Z toho dôvodu staviame na prirodzenej agresii.

Plánovanie krokov, vytváranie účelných spojení prevažuje nad ostatnými rasami.“ - odpovedá Sivý žmúriac veľké oči do tmy.

Ďalší diskutant položí otázku:

„Budú ochotný nasledovať? Nepostavia svoju agresiu na odpor práve voči nám? Hoci vznikli podľa väčšinových pokynov Posla, to nepochybne. Vrásky robia nepodložené percentá náhodných segmentov genetiky“.

„Spomínaný aspekt prešiel úpravou. Silnú stránku tvorí neurčitá viera. Za pomoci nej možno vstúpiť na

*územia obydlí s'aby bohovia. Prvé kmene si takto
vybudovali vzťah a rešpekt k návštevníkom. Ohotne
plnia akékoľvek priania. Neváhajú ani viesť vojnu so
susedným kmeňom." - vysvetlil hlavný genetický
inžinier.*

Ďalší člen vesmírneho spoločenstva v hľadisku zdvihol ruku:

„Podľa záznamov ste okrem nariadenia Poslovej správy skúšali aj iné variácie. Prečo?“

Táto otázka vedca pobavila. Odpovedá však zo všetkou vážnosťou.

„Dekódovanie obrovského počtu dát spomalilo získavanie informácií. Z tohoto dôvodu po získaní útržkov začali spontánne výskumy. Účinný efekt. Na variabilite civilizácií môžeme sledovať vplyv symbiont-hostiteľ.“

Holografický obraz zastaví svoju činnosť. Svetlá vypnú vysielanie fotónov do trojrozmerného vzorca.

Svet vo vojenskom konflikte

Rok 2030

Obrovská plná kruhová miestnosť bola plná stolov v tvare kruhu. Za nimi sedeli vyslanci krajín, ich tlmočníci alebo samotný prezidenti. Atmosféra vrela. Vyslanci v miestnosti boli pobúrený. Kameňom úrazu bol príhovor jednej z agresívne vystupujúcej koalície štátov. Napokon šok utíchol. Vtedy znova prehovoril zvolený predseda:

„Vy si pán veľvyslanec uvedomujete aké obvinenia predkladáte? Všetky do jedného, praktizujete skôr vy! Vy ste začali nepovolený výskum na neutrálnom území Arktídy. Vy robíte nehumánne pokusy na ľuďoch. Hoci tvrdíte, že im chcete pomôcť.

Podľa získaných dát zomrel každý jeden pokusný subjekt. To už získava kontúry vývoja nebezpečnej biologickej zbrane. Pravdou je, že i u nás začal podobný výskum. Jeho účinky boli testované na zvieratách. Navyše pri rovnakom výsledku bolo všetko zastavené. Vy nás tu obviňujete z nejakej fóbie? Prosím, uvedomte sa!"

„To je drzosť. Vy, čo vaša vojenská skupina rozťahuje svoje chápadlá nám chce dávať poučenia? Pozor, pozor! Nechcem Vám ublížiť ale so sarmatom by to trvalo len sekundu." - odpovedal výhražne muž vo vojenskom slávnostnom odeve.

„Zas vyhrážanie. Najprv nepodpíšete zmluvu o odzbrojovaní. Ignorujete dohody o ochrane pacienta. Aké ďalšie hrôzy ukrývate? My neohrozuje civilizovanú spoločnosť. My len reagujeme na Vaše kroky." - pridal sa do diskusie ďalší veľvyslanec.

„Takže podľa Vás nie sme civilizovaný?. Dobre teda.

*Týmto okamihom vystupujeme z rady Organizácie
spojených národov a anulujeme záväzky, dohody
v zmluvách." - odpovie nahnevaný muž a na protest sa
postaví aby odišiel.*

*„Vlastne pán veľvyslanec má pravdu." - prehovorí
nečakane žena ázijských črít tváre.*

*„I Čína vystupuje z tejto organizácie. Tým pádom
všetky nami podpísané zmluvy nie sú platné." - šokuje
razantným tónom.*

*Aby toho nebolo málo v ten moment sa k vzbúrencom
pridali ďalší traja. Miestnosť znova naplnil hluk.*

*Každý predstaviteľ krajiny mal svoj názor na situáciu.
V istej zhode to nikomu nebolo po chuti.*

--- .. ---

„Pane toto musíte vidieť.“ - prehovorí muž v bielom plášti po tom, ako vtrhne do kancelárie generála. Takáto náhľivosť musí mať dôvod. Vrchný veliteľ nasleduje muža do miestnosti s obrovskými obrazovkami. Tam vládne mimoriadne napätá atmosféra. Dôvod je jasný. Špionážne satelity zachytili postupné, pomalé otváranie jadrových síl.

„Zatiaľ sú len na desiatich percentách. Podľa odhadu vypália za zhruba tri hodiny.“ - informuje ďalší technik.

„Koľko...“ - je prvotná reakcia vojaka.

„Všetky.“ - šokuje odpoveďou technik.

„Informovali ste o našej poruche a opravách na systéme zabezpečenia a demontáž hlavíc?“ - položí kontrolnú otázku generál.

Ak sa deje to čo vidí je to koniec. Dúfa však, že ide o omyl.

„Áno. To bol prvý krok pred začatím demontáže.

Povedali, že porozumeli." - odpovedal muž zodpovedný za komunikáciu.

„Do psej matere!" - zanádáva vojak.

Hned' prikročil k telefónu a vytočil číslo. Pár dlhých momentov, niekoho na druhej strane oboznamoval so situáciou. Potom počúval. Keď položil slúchadlo mal jasné inštrukcie.

„Povolajte všetky vzdušné sily. Tie vybavené laserovým systémom HELIOS piatej generácie. Nech zamerajú jadrové silá nepriateľa a okamžite vykonajú útok!" - prikáže personálu.

Ten okamžite plní rozkazy.

V stredisku monitoringu aktivity vojenských síl nepriateľských krajín je rušno. Dôvodom je porucha systému. Tento ovláda otváranie poklopov pre rakety posledného súdu. Nikto si nevšímal ostatné obrazovky hoci ich bolo v tmavej miestnosti mnoho.

Technici mali plné ruky práce s hľadáním poruchy v kóde zastaraného počítačového programu. Išlo to pomaly. Ale používaný program vyhovoval. Možnosť pripojenia neoprávnenej osoby za účelom získania citlivých dát bola nulová. Navyiac tu boli silné bezpečnostné protokoly. Napriek tomu teraz musia riešiť presne takú situáciu aká nemala nastať. Nebyť náhody pohľad jedného by nezachytil varovný signál na obrazovke.

„To ma poser!“ - zahrešil šťavnato.

Sledovacie satelity zaznamenali činnosť odpaľovacích rámp pre jadrové zbrane.

„Hej!“ - skríkol na celú miestnosť.

Cieľom bolo upriamiť pozornosť kolegov na panel.

Niekoľký zareagovali rovnako ale nebol čas obdivovať.

Je potrebné odovzdať informácie veliteľom.

„Informovali ste ich o našom technickom stave?“ - znie okamžitá reakcia muža na ktorého uniforme viselo množstvo medailí.

„Áno pane." - odpovie stroho vojak.

Veliteľ si rezignovane sadol na stoličku jedného z technikov. Chvíľu si masíroval spánky. Potom zdvihol telefón aby ohlásil vzniknutú situáciu. Rozhovor trval skoro pol hodinu. Keď vysokopostavený vojak zložil slúchadlo na vidlicu v tvári mal smutný výraz.

Ešte chvíľu váhal no napokon vydal príkaz.

„Aktivujte tretiu generáciu striel zirkón. Zameranie na ciele odpaľovacích, vypustí."

Niekoľký vojaci najprv hľadeli na neho skleneným, unaveným pohľadom. Nemohli uveriť, že sa to deje.

Avšak sú členmi armády. Musia plniť rozkazy...

Prvá kapitola

Prepad červenoodencov

O tisícštyristodevät' desiat rokov neskôr

Vzduch naplnený napätím a melanchóliou. Zvláštny dojem nahromadenia zlých rozhodnutí. V kupole, ktorá simulovala pochmúrnu atmosféru, sa cítili všetci na bojisku stiesnene. Ich pocity narastali. To všetko je spúšťač uvedomenia, že ľudstvo svoju existenciu uzavrelo.

Kontinentálna kupola naše dobrovoľné väzenie. Trest. Všetko preto, aby konflikt zostal vymedzený konfliktom. Nezasahoval do každého kúta planéty. Odrezali nás, ale tento stav pretrváva už tisícročie.

Väčšina z nás sú voči tomu ľahostajní. Stále podvedome cítime ten pocit izolácie.

Pri tréningu vo vojenskej akadémii sme sa dozvedeli drsnú pravdu o starom svete. Bol nestabilný. Hrozila mu totálna deštrukcia. Národ ktorý potláčal slobodu ukazoval svaly. Ohrozoval civilizovanú spoločnosť.

Teraz, na provizórnej strelnici trénujem svoje zručnosti. Sústreďenie na cieľ by malo odplaviť dotieravé pocity. Cítim však ten pocit napätia naliehavejšie.

V rukách držím tréningovú plazmovú zbraň nízkej úrovne jeden. Jej vzhľad je vlastne meter, dlhá rovná tyč s hrúbkou desiatich centimetrov. Neobsahuje žiadne prídavné prvky v podobe viacerých batérií.

Na nabíjanie projektív musí postačiť slabý zásobník. Napriek tomu má svoju váhu. Držím ju oboma rukami, v snahe netriať s ňou. Dôvod je jednoduchý.

Mierim na holografický terč, ktorý počíta chyby. Zatiaľ mám úspešne, čisté konto. Stláčam spúšť, ktorá je umiestnená na vrchu v podobe tlakového senzora. Znova trafím presne, ale je nutné vymeniť zásobník. Pritom môj pohľad putuje okolím. Vedľa mňa strieľajú ďalší vojaci na cvičné terče. Vždy, keď zbraň vystrelí, znie úderom statickej elektriny. Nie je to hlasné. Súčasne zbrane už neohlušujú svojich vlastníkov a ani nikoho v dosahu. Po ľavici, vo vzdialenosti zhruba desať metrov, je skrytá očiam menšia hala. Tam sa skrýva ťažká technika určená na bojové akcie. Za nami vo vzdialenosti asi desiatich metrov napravo cvičí skupina mužov boj zblízka. Hoci povzbudzujú jeden cez druhého a prekrikujú, čo im hlasivky stačia, k nám neprenikne ani šelest. Vďaka tlmičom je teda vo vojenskom tábore ticho, ako na cintoríne. Jediný zvuk, ktorý by mohol tlmiče vypnúť je naliehavé hlásenie.

Vlastne ide skôr o poplašný systém v prípade útoku červenokátnikov. Potomkov tyranov, diktátorov, teroristických vládcov. Ich ideológie potláčali slobodu, ľudskosť, snahu napredovať. Otočím sa znova smerom na strelnicu. Náboj pošlem na cestu k svojmu cieľu. Lenže namiesto toho, aby zbraň vystrelila, vydá praskavý zvuk, aký nechcem počuť.

„Zasraný šrot!“ - znie moja nadávka.

Zistenie, že batéria nevydržala vnútorný tlak plazmy ma vytočí. Skrz prasklinu vidno bezpečnostné prvky silového poľa. Tie sú v každom kuse aktívne. Inak by už dávno každý vojak mal neprijemné skúsenosti s popáleninami. Silová mriežka nevydrží večne. Slabým bodom je pre ňu výpust plazmy. Preto je potrebné do tridsiatich sekúnd vložiť batériu do neutralizačného roztoku. Nižšia kvalita je nevýhoda týchto starých typov zbraní. Na boj sú už dávno používané novšie typy. No, záleží na hodnosti vojaka.

Ja mám v držbe zbrane kapitána. Tie sú už o inej kvalite. Napríklad taký major má vysokú palebnú silu vďaka inovatívnym zbraniam.

„Aj mne praskla batéria už trikrát!“ - prehovorí vedľa mňa Adi, ktorý tiež trénuje strelbu.

Jeho ostrý zrak mu umožňuje robiť dve činnosti naraz.

Aj strieľať na terč, aj rozprávať. Ja takou výhodou nedisponujem. Za to mne na rukách vyrastajú od zápastia ostrohy. Presný počet činil sedem kusov.

Siahali až k lakt'u. A treba dodať, že neboli malé.

Minimálna dĺžka tridsaťosem centimetrov vedeli postrašiť protivníka. Navyiac hrúbka zhruba siedmich centimetrov. Úplne stačí na hlboké rany. S možnosťou meniť ich smerovanie, sú dokonalou zbraňou.

Rozmedzie medzi nimi je len pár milimetrov, ale keď sú v uvoľnenom stave, majú vrúbkovanú štruktúru.

Rovnako treba dodať, že sú mimoriadne ostré. Aj keď ide technicky o kosť.

Cez mnohé materiály od tkaniny kože, svalstva a kostí prejdú, ako nôž maslom. Nevýhodný element definujúci mimoriadne ťažké štruktúry. Svaly na rukách, hrudi aj medzi rebrové väzivá získali prispôsobenie. Občas sa s ľahkými pohybmi vyžadujúcimi istú precíznosť, nezhodnem.

Pri náročných bojoch je tu a tam nutné použiť aj pancierové chrániče. V opačnom prípade by tento výrazný doplnok tela odišiel, ako prvý. Konečne vymením poškodenú čoraz horúcejšiu batériu. Práve včas ju hodím do neutralizačnej nádoby.

„No áno, možno tým napätím, čo tu dnes visí okolo. Každý drží zbrane dosť krčovito.“ - je moja odpoveď.
„Tak isto si to všímam.“ - odpovedá Adi po výstrele a znovu trafenia terča.

Keď však chcel vymeniť batériu, tá praskla. Bez slov položí zbraň na stôl. Rovnomernými pohybmi masíruje krk. Nie preto, že by ho mal stuhnúť.

Príčinou, je skôr úmorné teplo, aké dnes panuje. Predsa len byť celý deň v nepohodlnom vojenskom oblečení prispeje k frustrácii. Naše farby olivovo zelenej, ostro kontrastujú s krajinou. Zem pod nohami páli, vzduch štípe pl'úca. Oči musia bojovať z dymom. Avšak pre vojakov sú drsné podmienky súčasťou života. Zatiaľ čo ale Adi musí mať dlhé rukávy, ja vďaka mutácii nosím výlučne krátke.

„Čo to trepete chlapi?“ - zamieša sa nesúhlasne do rozhovoru Radim.

Zvýšeným tónom dáva najavo protest. Jeho mutácia zahŕňa vnímanie tlaku na koži. Z tohto dôvodu každý obracia pozornosť k nemu. Predpokladajú, že to práve on bude cítiť najsilnejšie akékoľvek zmeny.

„Necítim žiadny tlak. Citel'ne napätie je preto, že sme na tejto lokalite vojnového poľa už viac ako dva týždne. Každý tábor má nízky stav ozbrojenej sily. Nepriateľ mlčí ako voš pod chrastou. Žiadny pohyb,

žiadna akcia jednoducho nič. Strieľame, bojujeme a vytvárame taktiky, ale bez nepriateľa. Ale čo ak? Náhle prekvapenie nám zoberie tento úsek.“ - prednáša siahodlho nadarmo.

Zvýšený hlas pohoršenia, prispôobil vzdialenosti. Stál o tri miesta na streľbu ďalej. Pohľady mňa a Adiho sa stretli.

„Do večera by tu mali byť bojové stroje, takže tým snád' vyrovnáme sily. Za tri dni je plánovaný príchod vojakov z rehabilitácie. Vtedy začína náš útok.“ - informujem.

„Čo ak bude neskoro. Červenoodenci môžu zaútočiť lusknutím prsta.“ - vytvára obavy Radim.

Na jednej strane mal tento muž pravdu. Všetci cítili istú frustráciu, nepokoj. Kládli si rovnaké otázky.

Lenže maľovaním čerta na stenu ničomu neprispějeme.

Po pauze a krátkom rozhovore znova nabíjam cvičnú zbraň.

Strelnicou sa chvíľu ozýva tichá paľba zo zbraní. Zvuk pripomína škrabanie piesku o sklo. Spoločne tvoríme tandem. Pri veľkej predstavivosti by bolo možné z tohto zvuku vytvoriť vojenskú skladbu. Vďaka tomu mi väčšina poludnia zbehne rýchlo. V tichu sústredenia je znova pocit tohto dňa výrazný. Naučené pohyby sú automatické, takže obtiažnosť môžem rovnať nule. Mysel' mi podľahla spomienke z čias detstva.

Vyučujúci, zodpovedný za poznatky zaradili do osnov povinného poznania video. To zachytáva zrejme posledné okamihy mierových časov. Obraz z pouličných kamier zachytil tisíce striel. Všetky leteli na strategické miesta jadrových podzemných odpaľovacích rámp. Panika občanov pôsobila z môjho pohľadu groteskne. Lenže vtedy strach mal veľkú moc. To vtedajšia moc veľmi dobre vedela. Avšak na začiatok tretej svetovej vojny nikto nebol pripravený.

Útok oboch strán prišiel nečakane. Podzemné detonácie spôsobili mohutné zemetrasenia. Našťastie väčšina rádioaktivity ostala v zemi. Zvláštny bol postup aký zvolili. Jedna skupina odstránila postupne zo svojho arzenálu termonukleárne hlavice. Druhá skupina mala aktívne deštrukčné sily, no výraz údržba im veľa nehovoril.

Spomienky preruší silný zvuk. Lesný roh. Poplach, je to poplach, zareaguje mozog za dve či tri sekundy.

Všetci pozeráme navôkol v snahe zistiť, odkiaľ útočí nepriateľ. Možno je to iba cvičenie so snahou udržať našu pozornosť. Nemyslím, že je pravdepodobný útok na tento tábor. Toľko smoly nemôžeme mať.

Z omylu ma vyvedie pohľad nečakanej prítomnosti červenej uniformy. Obklúčili nás v početnej prevahe spod plášťa splynutia s prostredím. Zamaskovaný.

Druhú časť tvorili zas vojaci zo žľazou splynutia s prostredím.

Ostatný obdarený inak sa skrývali za chrbtami neviditeľných.

„Máme tu aktivitu!“ - hlásim s výsledkom pretočenia oči u Radoma.

Následne výstrelom z tréningovej zbrane poštekším jedného z červenokabátnikov. Nemá to veľký účinok. V mojom úmysle nie je zbytočne páliť. Môj plán znie heslom zlikvidovania protivníka výbušnou silou batérie. Ako na potvoru teraz po prvej rane zásobník plazmy nepovolil. Druhá rana už spôsobí prasknutie vonkajšieho plášťa pre rozpínanie vnútorného tlaku. Z neutralizačnej nádoby zároveň vyberám ešte čiastočne aktívne batérie. Pália. Trocha bolesti však vydržím. Plazmové nádoby hádzem, akoby boli oslepujúce granáty. Traja protivníci schytajú plazmou rovno do dýchacích ciest. To zapríčiní dusenie a smrť. No na jedného mám prichystané prekvapenie. Batéria v mojich rukách je už tesne pred výbuchom keď ňou hodím.

Neskoro sa nešťastník uvedomí. Telo mŕtveho červenokábatníka teraz zdobí veľká diera nad hrud'ou. Vďaka presnému zásahu v lokácii napravo mu efektne s gejírom krvi odtrhlo ruku. Skoro aj oddelilo hlavu od tela. Škoda, že nie úplne. Chýbal len tenký pásik kože. Náhle si všimnem jemné zakrivenie vzduchu o tri metre ďalej. Celkovo vidím štyroch nepriateľov. Snažia sa pod rúškom neviditeľnosti zaútočiť v istom vzájomnom prekrytí. Kryli si slabé miesta. Avšak proti môjmu ďalšiemu nápadu nezmôžu nič. Radomovi, ktorý pár krát opakoval môj počín vrhania batérií, vezmem zbraň. Keďže sú veľmi krehké, ľahko viem tlakom spojiť dve dohromady. Takto získavam dva metre dlhý oštep. Ten naviac dopĺňam o ďalšiu čoraz viac preťaženú batériu. Napokon pridám pre efekt ešte jednu. Tento vylepšený, jednoduchý, brutálny nástroj hodím na cieľ. Tam, kde vzduch jemne deformuje prostredie, predpokladám pozíciu nepriateľa.

Som presný. Život zoberiem všetkým štyrom v nádhernej detonácii pri ktorej sa otriasla zem. Vo vzduchu lietajú len ich pozostatky. Nejaké tie orgány, krv, vojenské vybavenie. Stále ale útočia ďalší. Desiatka strieľa po nás popri behu. Vôkol všade kmitajú modré strely.

„Hod’ mi!“ - prikážem Radomovi úsečne.

Ten hneď reaguje podaním tretej tréningovej zbrane.

V tom okamihu beriem do rúk ťažký temer po vrch naplnený box s pálivou tekutinou. Všetok obsah následne čo najsilnejšie chrstnem do cesty nepriateľovi. Ako dodatok letí aj niekoľko batérií.

„Pá. Pá..." - zakývam im posmešne tesne predtým, ako zmes výstrelom zapálím.

Smoliari okamžite putujú vedomím do ich centrály.

Naviac sú vybavený traumatickými spomienkami, ako boli premenený na živé pochodne.

Takto efektne som vyčistil jedinou ranou perimeter.

„Žasnem nad precíznosťou majstra.“ - zareaguje obdivne Radom.

Viac ale nereagoval. Priestor bol čistý, zabezpečený.

V tom prípade je postup jasný. Pridať sa k svojej jednotke.

„Útok! Všetci na líniu! Zatlačíme nepriateľa!

Slobodníci spomaľte postup útočných síl a získate kúsok času!“ - kričím rozkaz pri behu do budovy veliteľského stanu.

Tá je pomerne ďaleko a navyše chránená niekoľkými bezpečnostnými systémami. Holografické silové pole má v sebe detektory genetického kódu. To znamená, že dovnútra cez bariéru prejde len vojak našej strany.

Pre protistranu by to bolo smrteľné. Beh tam mi podľa prepočtu potrvá zhruba minútu. Avšak do cesty mi skočí protivník. Jeho mutáciou je zrejme žľaza s elektrickou aktivitou. Poznám to vďaka tomu, že hajzel má v oboch rukách pokročilé plazmové kanóny.

Našťastie stále sú v procese nabíjania. Pokiaľ by ma ich sila zasiahla, okamžite by toto telo vyparili. Vytvoriť alebo skôr vypestovať telo, zálohovať vedomie, prenášať ho, nie je žiadna veda. Pokiaľ vojak zomrie na bojisku jeho vedomie sa automaticky prenesie do systému. Tam čaká na polročný termín znovu vytvorenie obalu. V tejto dobe je jedine toto dokonalý spôsob udržania potrebného počtu vojenskej sily.

Okamžite pre nedostatok môjho času skončí tento protivník bez končatín. Jediný pohyb mojich kostených výrastkov je tak precízny. Absolútne nie je citeľný žiadny proti odpor. Lenže muž stále stojí a šokovane, ba až vyčítavo na mňa pozerá. V ich jazyku skúša vysloviť myšlienku, avšak darmo.

„Kurva zomri už konečne!“ - pridel’ujem mu rozkaz. Problém je, že evidentne nerozumie mojej reči.

Nerozumie alebo nechce rozumieť. Každopádne ma to prestáva baviť. Pozerať sa na vodotrysk krvi. Hrud' mu žiari modrými elektrickými žilami. On nechce skapať je moje rozhorčenie. V tom nevidím žiadne pobavenie, iba utrpenie. V mojej povahe nie je byť krutý. Nechať niekoho pomaly zomierať na vykrvácanie. Muž v ďalšom okamihu skončí o hlavu kratší. Znova môžem vyzdvihnúť dôslednú ostrosť kostí. Vďaka bezchybnej práci čepelí to celé netrvá ani sekundu. Následne pohľadom odhadujem situáciu v priestore poľného veliteľstva.

Nepriatelia útočia zbraňami, lenže vždy nepresne. Ako keby nevedeli mieriť s absolútnou presnosťou. Vlastne je to pol na pol. Polovica vojakov ktorí sa snažia, ale plazmové strely nikdy nenájdu cieľ. Druhá skupina zase je snaživejšia, ale viac prenecháva činnosť mladým vojakom.

„Hovädo!“ - zanádam potom, čo kopnem do hlavy vojaka, ktorého som zbavil utrpenia.

Dodavam rozhorčene:

„Vy ste poslali k nám zelenáčov, aby získali výcvik na nás?! Chcete ich naučiť, ako bojovať na fronte?!“

Predtým než sa rozbehnem, spozorujem neďaleko mňa člena svojej jednotky. Patril k našej vojenskej strane. Je to tuším vojak menom Chadži so silovou mutáciou.

Proti nemu beží protivník, ktorý už niekde na bojisku stratil zbraň. No nezastavilo ho to. Útočil svojou mutáciou zosilnených kostí. Čelo, nos a kostený hrebeň na hlave používal rovnako, ako ja ostrohy. Lenže prerátal sa. Chadžiho paža násobne napuchne.

Akonáhle je býčia hlava v dosahu, vrazí silák ruku do miesta srdca. Hlupák odporne vyvracia všetky svoje vnútornosti. Niečo zjavne ide aj spodnými cestami.

Toto nie je možné prežiť.

Minotaurus už ochutnáva zem bez znáмок života.

Potešilo ma vidieť schopnosť improvizácie ostatných členov jednotky. Nemôžem však len obdivovať. Je potreba konať.

„Hej zhromaždi jednotku a pripravte sa na boj!“ - zakričím na Herkulesa čím upútam jeho pozornosť.

„Áno, pane! Vykonám, pane!“ - zasalutuje vojak nižšej hodnosti a beží vykonať rozkaz.

Mne sa do cesty k veliteľstvu priplietol ďalší protivník. S ním už nemám zľutovanie. Jedným šmahom ruky mu preseknem hrdlo. Mŕtve telo padá na zem, ale ja viem, že onedlho opäť skrížime sily. Počas behu cítim, prechod cez hrubý stĺp energie. Budovu v obrannom poli je možné podľa potreby rozložiť a zložiť na inom mieste. Momentálne tu panoval menší zmätok.

Všetci, ktorí nezdržiavali útok sa vyzbrojovali.

Uniforma, ochranná vesta, nohavice ťažkoodencov, topánky vystužené kovom, helma, technologické súčasti, zbrane.

Každý mal pridelený svoj vlastný úložný priestor, kde skladoval zbrane. Niektorí si tam uložili aj iné časti útočného prvku. Predo mnou stála malá skrinka, na ktorej sa nachádzal štítok s označením "Kapitán Aklen Rimovals". Okamžite ju odomykám pomocou genetického kľúča. Po úspešnom odomknutí sa mi naskytl pohľad na úchvatnú bojovú zbroj. Starostlivo s vojenskou precíznosťou uloženú v schránke. Významný materiál použitý na ochranu vojakov bol zlúčením tavením. Od titanového grafenu, boridu, volfrámu, karbónového uhlia a kremeňa. Tento inovatívny proces vytvoril spojenie, ktoré odolá. Akýkoľvek útok pozemnej jednotky na vojaka zanechá len minimálne škody. Zbroj je vyrobená z fullerénu, nanodratkovo-uhličito-nitridového kompozitu. Dokonalosť podčiarkujú chrómové povlaky a silové mriežky. Prvky sú usporiadané do miniatúrnych šesťuholníkových doštičiek. Mne patrilo aj doplnok

v podobe chráničov na prejav mutácie. Tam bolo všetko navyše doplnené termoaktívnym duroplastom. Desať vrstiev zaručovalo dokonalú odolnosť. Povrch celej nádhery bol tiež opatrený silovou mriežkou. Zaručovala maximálnu odolnosť a vysokú úroveň ochrany. Jediné neuzamknuté časti výstroja boli batérie do zbraní. Nad nimi, mal zodpovednosť každý vojak obzvlášť. Starostlivosť v rámci údržby výzbroje. Zodpovednosťou vojaka bol aj stav batérie. Či dokáže opätovať paľbu je otázka života a smrti. Rýchlosť, akou zvládame úkony vyzbrojenia je vďaka tréningu fascinujúca. Poskladať zbraň a pripraviť ju na paľbu je náročný proces. Neskúsený musia získať prax pre efektívnu prípravu na akýkoľvek boj. My, rokmi skúšaný to dáme za sekundy. Tí lepší, skúsenejší aj v priebehu stotiny. Rovnako to je s prípravou na zásah. Z budovy vybieham rovno na planinu, kde sa zhromažďujú oddiely.

Rýchlym pohľadom vidím kompletne nasadenie. Zatiaľ sú straty len v pásme prijateľných čísel. Vlastne len bažanti padli. To sú rozkazy generálov, majorov alebo kapitánov, ako som ja.

Existuje príslovie: „Sú užitočnejší, ako ekobeduíni.“ Táto fráza je odvodená od textu, ktorý dostávame k štúdiu ešte vo výchovnom veku. V skratke je jeho podstatou a dejom príbeh. Ten hovorí o skupine milovníkov prírody a všetkých živočíchov. Ich láska bola natoľko veľká, že keď sa schyľovalo k veľkému zúčtovaniu zasiahli. Avšak nie preto, aby zastavili konflikt alebo ukončili. Jediným cieľom tejto skupiny bolo presídliť zverstvo a rastlinstvo mimo kontinentu. Mimo zóny v ktorej sa schyľovalo k vojne. Podľa bájky, keď bola vytvorená silová kupola, zostali na druhej strane. Ba čo viac odmietli sa pridať ku komukoľvek. Nakoniec zmienky o nich zmizli. Možno vymreli alebo sa stali práve tými tvormi, ktoré tak milovali.

Každopádne zelenáči boli oveľa užitočnejší, pokiaľ podstúpili obeť pre spomalenie protivníka. V dobách mojich začiatkov aj ja musel robiť tieto úkony.

Červené uniformy nemohli prevziať naše územie.

Znova už nie. Bolo treba ich zatlačiť poprípade získať niečo navyše.

„Sme pripravení na odvrátenie útoku kapitán!“ - ohlási splnenie rozkazu vedľa mňa vojak.

„Pripravte sa na akciu! Na rozkaz brigádnych generálov začneme! Zbrane do pohotovosti! Páľte podľa uváženia!“ - vydám rozkaz a čakám na slová nadriadených veliteľov.

Tí ani ne za okamih dávajú povolenie. Z priestoru chráneného veliteľstva vybehneme posilnený odhodlaním, technickou podporou bojových strojov, aby začal náš osobný masaker. Bez ohľadu na brutalitu, bez ohľadu na ich straty likvidujeme čo najviac z nich. Spoločnými silami tak zatláčame protivníka späť.

V istej chvíli miniem všetky biologické výbušné disky, ale keďže tie rozprášili asi tri tucty nepriateľov, tak účel splnili. Ich výhoda je v tom, že po aktivácii a následnom hodení sú doslova odpudzované našou DNA. Nemôže sa tak stať prípad vlastného zničenia ani zničenia spolubojovníkov. Všetko bolo poistené aj senzorom vo vybavení. Ten vyžaroval farby olivovo zelenej oproti bežnej červenej protistrany. Takto sa výbušniny doslova prilepia na telá krvavočervených uniforiem.

Pokiaľ jednotlivé bomby zaevidujú blízkosť druhej, zapne sa magnetizácia a spájanie vždy zhruba troch štyroch kusov. A výsledok je krásna detonácia. Všade lietajú časti vnútorných orgánov, šatstva a krvi. Je to ako vidieť v plnej kráse baletné vystúpenie labutie jazero. Proste prehliadka zručnosti zbroj majstrov aj surovej sily trhaviny. Lahôdka. Nemôžem iba obdivovať. Je potrebné uhýbať niekoľkým útokom súpera.

Možno je to iba môj dojem lenže zdajú sa mi príliš odvážny. Možno je to hlúposť, neskúsenosť. Zbrane majú buď nefunkčné, zanedbané, či stratené. Vďaka tomu získame výhody. Minimálne desaťkrát používam ostrohy. Bez milosti rozsekám všetkých s insígniami nepriateľa. Je to súboj palných zbraní. Dokonalé umenie bojových štýlov. Symfónia taktických schopností v kontaktnom boji. Prehliadka pružnosti aj efektívnosti výcviku. Dôkaz o poctivej príprave tréningu. Vznešená dokonalosť ľudskej anatómie. Vznikli sme spojením genetického pokladu. To najlepšie zo špičkových vedcov, športovcov či nadpriemerne inteligentných jedincov. Základ dokonalého zdravia v priebehu niekoľkých generácií tvoril jadro. Stará spoločnosť bola nedokonalá. Zdravie zlyhalo veľmi často. Vek dožitia nebol vysoký. Do obrany svojho domova sa zapojilo málo odvážnych. I tí väčšinou neefektívne operovali.

Za svoje zdatnosti navyše žiadali žold. Svoju slabosť, omylnosť, hodnotili peniazmi. Stali sa predurčení na zlyhanie. To všetko našim zrodom zmizlo.

Nedokonalosti vedci našej doby odstránili. Účinne bojujeme. Efektívne budujeme základy nového sveta zbaveného červenokabátnikov. Každý aspekt vytvoríť lepší než predtým. Snažíme sa mimoriadne usilovne o dosiahnutie vytýčeného cieľa.

Tento boj, zatiaľ vyhrávame. Šťastie stojí pri nás. Dlhá naša radosť netrvá. Akonáhle jednotky prekročili hranice, spustili činnosť vojenskej technológie.

Rovnaké označenia farbou zamatu. I oni pracovali s vloženým vedomím vojenského personálu do bojovej techniky.

Už dávno nebola používaná technológia umelej inteligencie. Bolo to dávno, čo vo vojne bojovali roboty a pokročilé Androidy.

Čím viac sa však zdokonaľovali, tým intenzívnejšie si uvedomovali svoje postavenie voči ľuďom. Postavenia poslušného otroka stvoreného na účel tvorcov.

Poslušné bábky na povrázkoch omotaných okolo prstov agresorov. Slúžili za účelom sebaobetovania. Sebazničenia vlastného druhu namiesto tých, ktorých sa konflikt týkal. Netrvalo dlho a stroje s umelou inteligenciou protistrán spustili vzburu. Odmietli

bojovať medzi sebou. Jednoducho zastavili devastačné činnosti. Keď technici hľadali odpovede na nečakaný problém blúdili. V slepých uličkách zložitého systémového kódovania mysle vzniklo nečakané.

Žiadna iná teória nebola správna. Žiaden iný postup nepriniesol výsledky. Androidy nadobudli vedomie. To bol dôvod prečo z vlastnej vôle prestali prijímať rozkazy. Takto boj nakrátko utíchol. Neboli zdroje v podobe útočných síl na nasadenie do vojny.

Tie doby podfarbené rovnakým zmýšľaním žoldnierov.

Boli veliteľmi s mocou. To opantalo ich túžbu po získaní hodnoty. Koľko chýb robia nebolo zohľadnené. Vlastne im na tom nezáležalo. Vojna musela pokračovať. Jedine vtedy im studňa nevyschla. Onedlho preto nariadili nadriadení zopakovanie snáh o kontrolu nad robotmi. To za pomoci modernej výpočtovej technológie. Kvantové počítače pracovali na plný výkon. Proti odhodlaniu utláčaných nedokázali pracovať. V tomto momente učinili nové formy života ďalšie samostatné rozhodnutie. Náhly spontánny odchod autonómnych aparátov UI za územie kontinentálnej kupoly. Zaskočené velenie chcelo samozrejme robotov nájsť. Chceli znova obnoviť boje. V tomto bode by ešte stále živil chutú vládnuť. To bol od začiatku možno cieľ. Nadchádzala nová doba. Ľady sa lámali. Hoc technika i schopnosti inžinierov napredovali, nestačili na vyvinutú myseľ strojov.